

Betörés a könyvtárban

SZT – IS – 2/.../2001 – napjainkban e jelszóval ébrednek és fekszenek azoknak a könyvtáraknak a munkatársai, amelyek nyertesnek érzik magukat. Miről is van szó: a Széchenyi Terv keretében meghirdetett pályázatról, amelynek révén a nyertes könyvtárak számítógépekhez és internet-hozzáféréshez juthatnak.

Nagyon szép gondolat, és a kivitelezés is az kell, hogy legyen. Ez azonban már rajtunk, könyvtárosokon múlik. A szigorú szerződésben foglaltak szerint továbbképzésben is részesülünk, részesíthetjük olvasóinkat, továbbá térítés nélkül biztosítanunk kell beiratkozott olvasóinknak az internet-hozzáférést.

Tényleg nagyon fontos feladatok ezek az információs társadalom kialakításának. Ebben nekünk, könyvtárosoknak és intézményeinknek van a legnagyobb szerepünk. Ezért tennék néhány olyan javaslatot, amelynek megfogadásával esetleg megőrizhetjük a fejlesztés eredményeit olvasóink és a magunk javára.

Bizonyára ismert a kollégák előtt, hogy néhány évvel ezelőtt a minisztérium meghirdette a telematikai fejlesztéseket, először az országos hatókörű könyvtárak számára, majd a megyei és a városi közgyűjteményeknek. Ebben az időszakban is hatalmas fejlődés indult el.

A fejlesztések előnyeiben azonban csak ideig-óráig élvezhetjük. Hamarosan megjelentek a hivatlan és zárvatartási időben (éjjel) látogató „olvasók”, akik azt hitték, hogy amit találnak,

azt el is vihetik. El is vitték néhány könyvtárból. Az eszközök, programok stb. pótlása már nem ilyen egyszerű. Akinek még biztosítása sem volt, az egyszerűen tönkremehetett, ha nem volt olyan támogatása, amivel pótolhatta veszteségét. Ha sikerült is – a biztosítás vagy újabb támogatás révén – újra beszereznie az ellopott eszközöket, még mindig ott maradt a könyvtárosban a tüske, a meg nem értés, a felháborodás, a keserűség.

Vajon e hatalmas fejlesztések után ismét várhatjuk hivatlan látogatóinkat? Remélem, nem. De az ördög nem alszik. Előzzük meg a bajt!

Mit tehetünk? Mit kell elérnünk fenntartóinknál?

Ami talán a legfontosabb, hogy a biztosítóknál meglévő biztosításainkat átdolgoztassuk, kiegészíttessük a számítógépek, programok tételeivel. Ha nincs még szerződésünk, sürgősen keressünk egy megfelelő biztosítót.

Mindenképpen javaslom a biztonsági berendezések beszerzését, beszerelését, a meglévők felülvizsgálatát. Nem elég, ha csak sípol a biztonsági berendezés. Hiszen számtalan történet kering arról, hogy hiába jelzett, senki sem ment oda, és senki sem intézkedett. A riasztóberendezést a telefonvonalon keresztül be kell kötni akár a rendőrségre, akár más figyelőszolgálatához. Lehetőleg olyan biztonsági szolgálatot válasszunk, amelynek emberei készen állnak, és szinte azonnal a helyszínen teremnek. Ja! És bennünket is értesítenek a történetekről.

Ne feledkezzünk meg a belső biztonságról, az ajtók, ablakok bezárásáról sem.

Mit tehet a fenntartó? Ne legyen zsugori, ne akarja ezeknek a tételeknek a kihúzásával csökkenteni a költségvetést. Szorgalmazza, támogassa a szerződések kiegészítését, a biztonsági berendezések bekötését.

Mit tehet a szakma? A „múltkori” esetek után pályázatot hirdettek lopásgátló és egyéb biztonsági berendezések beszerzésére. Most közösen kéne szorgalmaznunk, hogy ismét írjanak ki ilyen pályázatot, a baj megelőzésére.

Őszintén remélem, hogy mindannyian észszerűen gondolkodunk és cselekszünk. Amikor örülünk a pályázatoknak, gondoljunk arra is, hogy nem csak elnyerni kell a támogatást, hanem a beszerzett eszközöket meg is kell tartani. Mindezt azonban csak akkor érhetjük el, ha odafigyelünk a biztonságra is.

Jó munkát kívánok minden kedves kollégának, és sok örömet a fejlesztésekben. Olvasóinknak, a könyvtár látogatóinak pedig kívánom, hogy éljenek e nagyszerű lehetőséggel, keressék fel a könyvtárakat, és ne csak az Internet miatt, hanem a könyvek, a folyóiratok és a kedves kollégák miatt is, akik szolgálatnak, információkat adnak.

ifj. Gyüszti László
igazgató, Tata

Illusztráció a túloldali íráshoz:

